

Een beetje preus

In de rubriek **Spraakmakers** gaan twee collega's in gesprek met als doel elkaar en de verschillende werkingen binnen onze organisatie beter te leren kennen. Vaak kennen ze mekaar niet of nauwelijks, maar deze twee collega's zijn hierop een uitzondering: **Johny en Emelie Six** kennen elkaar al 22 jaar, ze delen namelijk hetzelfde warme nest. We laten graag vader en dochter aan het woord over hun job binnen De Lovie vzw. Emelie werkt bijna één jaar als begeleidster in Estrade 3A, maar liep er in volle coronatijd al stage. Johny is ongeveer vijftien jaar bij ons aan de slag, sinds enkele jaren als ploegcoach van de metsers, maar hij leerde De Lovie vzw al lang daarvoor kennen als GESCO-werknemer*. De vonk is toen overgeslagen en altijd blijven smeulen ... Want op elke festiviteit herhaalde Johny: 'Ooit kom ik terug.' En zie, nu heeft hij ook zijn dochter meegebracht.

Hoe voelt dit voor Johny, vroeg ik mij af. 'Toch wel een beetje preus. Maar het is niet dat wij Emelie in die richting gestimuleerd hebben. Zij is geboren met een groot hart voor andere mensen. Altijd al sociaalvoelend geweest. En heel zorgend: voor de bewoners, voor haar collega's, maar ook binnen het gezin.'

Emelie beaamt bescheiden. 'Ik denk dat dit komt doordat ik erg empathisch ben. Ik kan mij makkelijk inleven, zeker bij de mensen die wij ondersteunen: senioren met een hoge verzorgingsnood.

De afgelopen coronaperiode is heel zwaar geweest. Ik liep toen eigenlijk nog stage, maar werd als volwaardige collega door het team opgenomen. Dat gaf mij enorm veel zelfvertrouwen. We hebben het geluk gehad dat alle bewoners corona goed

Johny Six

doorstaan hebben, ondanks hun leeftijd en soms kwetsbare gezondheid. Afscheid nemen ... dat zal voor mij moeilijk zijn, vrees ik. Ik heb zo'n intense band opgebouwd. Het zou zelfs gebeuren dat ik in mijn vrije tijd iemand ga bezoeken in het ziekenhuis. Of dat er 's morgens een bewoner op mij wacht om samen te ontbijten. Dus het is zeker een wederkerige relatie. Ik krijg veel genegenheid terug. Ook de collegialiteit stopt niet na de werkuren. We sporten samen of gaan af en toe iets drinken.'

Johny: 'Ik zou ook wel eens in een leefgroep willen werken, maar misschien eerder met een actievere groep. Maar of je nu als begeleider werkt of binnen de logistieke diensten, een band met de bewoners heb je sowieso. We krijgen ongelofelijk veel appreciatie van bewoners. Ze zijn altijd content om ons te zien. Je moet eens als team metsers naar Het Vijverhof

Emelie Six

gaan bijvoorbeeld, wij worden er met open armen ontvangen! En ik ben dan ook nog eens kraanman. Dat spreekt tot de verbeelding, hé. In de tuin van De Hebe liet ik iemand mee achter het stuur zitten. Of ook eens een leerling van Spalier. De tekening die ik kreeg om mij te bedanken, hangt nog steeds uit in mijn bureau. Maar ik ken ook iemand die bang is van het geluid van de kraan ... Als zij passeert, dan leg ik de kraan even stil. Ik weet dat dit gewaardeerd wordt.'

Of hoe de technische dienst zorg op maat biedt ... Ook Emelie is erdoor gebeten, zeker nu ze deel uitmaakt van het veranderteam Estrade. 'Daarin gaan we na op welke manier we onze werking kunnen verbeteren voor bewoners, maar ook voor het team. Waar wij vroeger meestal uitgingen van vaste afspraken en structuren, kijken we nu bv. 's morgens per bewoner wie wil opstaan of liever nog wat blijft slapen. Wie in

bad wil of wie liever een douche neemt. Het is voor iedereen wennen om de gewoontes los te laten, maar we zien ook in dat het de levenskwaliteit van de bewoners ten goede komt. En daar doen we het tenslotte voor.'

De levenskwaliteit van Johnny bestaat overduidelijk voor een groot deel uit arbeidsvreugde. 'Wij zijn een goed team en werken graag. We starten de dag altijd een beetje vroeger dan op het uurrooster gepland, om samen een kopje koffie te drinken. In al die jaren hebben wij nog nooit woorden gehad. Ik ben een open boek. En als je zelf oprecht bent, dan krijg je daar ook openheid voor terug. Het scheidt ook een band dat we allemaal ongeveer van dezelfde leeftijd zijn, behalve onze jonge snaak Axel. Dat was beiderzijds even wennen, maar het klikt wonderwel met iedereen.'

Emelie: 'Papa is een harde werker, een echte doorzetter. Soms een beetje te streng voor zichzelf. Wist je dat hij zijn A2-diploma heeft behaald om ploegcoach te worden? Hij was de oudste van de klas, maar ging ervoor. Daar ben ik echt fier op, schrijf je dat zeker op?'

Johnny: 'Emelie heeft gelijk. Ik leg de lat hoog. Het is soms moeilijk afstand te nemen van mijn werk, ook letterlijk. Want ik woon ongeveer in de achtertuin van het kasteelpark. Maar de fijne collega's maken veel goed. Binnenkort sluiten we samen de coronaperiode af onder de noemer 'Goeste in e feestje'. Na al dat afstand nemen, eindelijk iets om naar uit te kijken.'

'Afstand nemen, bij ons was dat toch moeilijk, hoor. Wij zijn gewend aan vele kussen en knuffels!' lacht Emelie.

*GESCO staat voor gesubsidieerde contractueel, een werknemer voor wie de werkgever een premie en RSZ-vermindering kreeg. Het GESCO-project was een overheidsmaatregel om meer jobs te creëren in een periode van hoge werkloosheid.